

Uitspraak no. 2 van de Verbondscommissie Samenloop, inz.
"Glad geworden wegen"

Betreft: Aansprakelijkheidsverzekering voor bedrijven/WA-Motorrijtuigen-
 verzekering.

Partijen: verzekeraar A
 en
 verzekeraar B

Verzekeraar A en verzekeraar B hebben zich ter verkrijging van een uitspraak van de Verbondscommissie Samenloop tot deze Commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen beide partijen gerezen is.

Feitelijke gegevens.

Met een aantal vrachtauto's vervoerde X als onderaannemer klei en zand ten behoeve van een dijk aanleg. Dit bracht besmeuring van de weg met zich mee. Vaststaat dat deze besmeuring mede werd teweeggebracht door klei en zand dat door de wielen van deze vrachtwagens werd meegenomen en vervolgens op de weg terecht kwam. In hoeverre de vervuiling van de weg was ontstaan door afvallende lading dan wel door klei en zand dat door de wielen werd meegenomen en de mate waarin dat het geval was, is achteraf niet vast te stellen, terwijl, zoals dit uit het hierna volgende naar voren zal komen, dit door de Commissie ook niet relevant wordt geacht. Enige automobilisten zijn door de gladheid - veroorzaakt door de besmeuring met klei en zand - geslipt en stelden X aansprakelijk. Een eventuele aansprakelijkheid van de hoofdaannemer is niet aan de orde gesteld en de Commissie meent het dan ook niet tot haar taak te behoren deze in haar beschouwingen te betrekken. Zij stelt dan ook vast dat partijen niet verdeeld zijn over de aansprakelijkheid van X voor de besmeuring van de weg. X meldde deze schadegevallen in eerste instantie bij verzekeraar A bij welke maatschappij hij een aansprakelijkheidsverzekering voor bedrijven had lopen. Van belang is dat X eveneens was verzekerd voor het WA-motorrijtuigrisico terzake van zijn vrachtauto's bij verzekeraar B.

Het geschil

Verzekeraar A heeft na aanmelding van de schadegevallen aan X een beroep op de bij haar lopende verzekering ontzegd aangezien zij van mening was dat zij als aansprakelijkheidsverzekeraar voor bedrijven hier geen taak had nu de schade in casu naar haar oordeel was veroorzaakt door afvallende lading, welk WA-motorrijtuigrisico door de auto-assuradeuren wordt gedekt. X wendde zich vervolgens tot zijn WA-motorrijtuigverzekeraar verzekeraar B. Deze laatste maatschappij nam de schadegevallen in behandeling. Aangezien verzekeraar B h standpunt van verzekeraar A betwistte wendden beide verzekeraars zich tot de Verbondscommissie Samenloop ter beslechting van het geschil. In haar Memorie van Eis stelt verzekeraar B de verwijzing van X door verzekeraar A naar de WA-motorrijtuigverzekeraar onjuist te vinden omdat het hier naar het oordeel van verzekeraar B niet ging om afvallende lading, maar om klei en zand dat door de wielen wordt meegenomen. Het belangrijkste argument is echter naar haar mening dat de oorzaak van deze ongevallen niet lag in het besmeurd raken van de weg door het gebruik van het motorrijtuig (wat ook niet te vermijden is) maar in het niet goed schoonhouden van de weg. In het onderhavige geval had de vervoerder op zich genomen de weg schoon te houden, maar ook komt voor, dat de opdrachtgever die taak op zich neemt. In dit laatste geval, aldus verzekeraar B, is het nog duidelijker dat het een bedrijfsrisico is, omdat de

aansprakelijke opdrachtgever dan geen eigenaar of houder van de vrachtauto's is Verzekeraar A bestrijdt in haar Memorie van Antwoord de stellingen van verzekeraar B. Dat klei en zand door de wielen van de vrachtwagens werd meegenomen versterkt haar in de mening dat de schade was veroorzaakt met of door het gebruik van een motorrijtuig, welk risico verzekeraar A niet dekt in de van toepassing zijnde polis. Weliswaar dekt deze polis het risico van schade veroorzaakt met of door goederen die zich bevinden op dan wel - anders dan tijdens laden of lossen - vallen van of gevallen zijn van een motorrijtuig, maar deze dekking is niet van kracht, indien en voorzover een dergelijke schade wordt gedekt onder een aansprakelijkheidsverzekering in de zin van de WAM, ook al is laatstgenoemde verzekering van jongere datum. Aangezien naar het oordeel van verzekeraar A deze schadegevallen onder het WA-motorrijtuigrisico vallen, heeft zij naar haar mening als algemene aansprakelijkheidsverzekeraar geen taak.

Overwegingen van de Commissie

De Commissie overweegt ten aanzien van het bovenstaande als volgt:
De beantwoording van de vraag wie er aansprakelijk is voor de besmeuring van de weg behoort niet tot haar competentie, doch, daar in dit geval deze kwestie de partijen niet verdeeld houdt, kan de Commissie in dit geval oordelen omtrent de vraag welke partij primair dekking moet geven. Volgens artikel 2 sub 2 van het reglement kan de Commissie over geschillen omtrent dit punt oordelen.
Zij constateert dat de schademelding van X inmiddels bij verzekeraar B, na eerst bij verzekeraar A te zijn afgewezen, in behandeling is genomen.
Met betrekking tot het geschil zal de Commissie onderzoeken of hier sprake is van een samenloop van dekking op verschillende verzekeringsovereenkomsten dan wel of de onderhavige situatie anderszins tot het werkterrein van de Commissie behoort als omschreven in haar reglement en vervolgens tot een uitspraak komen.
De Commissie is van oordeel dat geen onderscheid gemaakt dient te worden tussen echte lading of enig ander goed dat van het voertuig op de weg komt. In beide gevallen vloeit immers de besmeuring van de weg voort uit het gebruik van een motorrijtuig.
Bij de beantwoording van de vraag welke partij primair dekking dient te geven, dienen feitelijke omstandigheden naar haar oordeel geen rol te spelen. Eén van deze omstandigheden is de tijdsduur tussen het moment van het verlies en dat van het ongeval.
De Commissie is van oordeel dat nu sprake is van enig goed dat van een motorrijtuig afkomstig is, waardoor een weggebruiker schade lijdt, ongeacht de tijdsduur tussen het afvallen en het ontstaan van de schade, sprake is van een verkeersongeval dat primair dekking dient te vinden krachtens de WA-motorrijtuigverzekering en eventueel secundair op de algemene aansprakelijkheidsverzekering. Zij baseert zich hierbij op de regeling die mede voor ladingrisico door de NVVA en de WAV bij schrijven van 25.7.1959 aan de leden in het leven is geroepen, bij schrijven van 22.9.1964 aan de leden is gehandhaafd en ook overigens niet is herroepen. Aan deze regeling heeft de Verbondscommissie Samenloop uitvoerig aandacht besteed in haar uitspraak no. 1. inz. "Gastank", d.d. 18 januari 1980, zodat zij hiermede ter wille van de beknoptheid volstaat.

- 3 -

De Commissie is van oordeel dat de polisbepalingen van zowel verzekeraar B als verzekeraar A kennelijk op bovengenoemde regeling zijn geënt. Verzekeraar B bepaalt in de op deze casus van toepassing zijnde WA-motorrijtuigpolis:
 "De verzekering heeft ook betrekking op schade veroorzaakt - anders"
 "dan bij het laden of lossen - door goederen die zich bevinden op, dan"
 "wel vallen of gevallen zijn van het motorrijtuig."

Verzekeraar A bepaalt in de hier van toepassing zijnde aansprakelijkheidsverzekering voor bedrijven: "De verzekering dekt de aansprakelijkheid van de verzekerden voor schade veroorzaakt met of door goederen die zich bevinden op dan wel - anders dan tijdens laden en lossen - vallen van of gevallen zijn van een motorrijtuig;"
 "(Deze) dekking is niet van kracht, indien en voor zover een dergelijke schade wordt gedekt onder een aansprakelijkheidsverzekering in de zin van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen, ook al is laatstgenoemde verzekering van jongere datum. Van de verzekering blijft te allen tijde uitgesloten het eigen risico van de andere aansprakelijkheidsverzekering."

Conclusie

De Commissie concludeert dat in dit geval sprake is van samenloop van dekking als bedoeld in artikel 2 sub 3 van het reglement van de Verbondscommissie Samenloop weshalve de Commissie krachtens art. 3 sub 5 van haar reglement bevoegd is tot het doen van een uitspraak met kracht van een bindend advies.

De Commissie stelt vast dat het principe van de hier aan de orde zijnde voorrangregeling, te weten primaire dekking voor het ladingrisico (met uitzondering van laden en lossen) op de motorrijtuigpolis en aanvullende dekking op de algemene aansprakelijkheidspolis ook is vastgelegd in de bepalingen van de polissen van verzekeraar A en verzekeraar B zoals hierboven uiteengezet.

Bindend advies

De Commissie geeft derhalve als haar bindend advies dat verzekeraar B primair dekking zal hebben te verlenen.

's-Gravenhage, 27 maart 1980

Verbondscommissie Samenloop

w.g. B.H. van Beem

w.g. S.N.W. Karreman

B.H. van Beem
(voorzitter)

Mr. S.N.W. Karreman
(secretaris)